

Er de brede organisasjonenes tid forbi?

MÅNEDENS KOMMENTAR

AV KETIL SKOGEN

■ **FOR EN** stund siden leste jeg et innlegg i nettmagasinet Harvest der forfatteren – en ivrig jeger – forklarte hvorfor han hadde meldt seg ut av NJFF. Det var rovdyrpolitikken som gjorde utslaget. Han skrev blant annet: «Det er rett og slett bak mål at NJFF (...) stiller seg bak et hylekor av mennesker med irrasjonell frykt for rovdyr og et bakstreversk natursyn.»

Omtrent samtidig truet flere av mine Facebook-venner fra Hedmark med å melde seg ut, også på grunn av rovdyrpolitikken. Men der hadde pipa en annen låt: De var arge fordi fylkeslagets årsmøte hadde stemt ned et forslag om å si nei til ynglende ulv i Norge.

Å ha én stor organisasjon for jegere og fiskere, baserer seg på ideen om en slags felles «veidekultur». En slik felles kultur finnes ikke.

Når det gjelder rovdyr har NJFF i årevis drevet med balansekunst på høyt nivå. Forbundet har forsøkt å håndtere en sydende rovdyrmotstand og samtidig framstå som en ansvarlig organisasjon – og ta hensyn til medlemmer som har et positivt syn på rovdyr. Kanskje det er nettopp derfor det skaller av på begge sider.

■ **MEN** er det ikke smålig å melde seg ut fordi en bred interesseorganisasjon inntar standpunkter som ikke alle er enige i? Vel, hvis organisasjonen ellers jobber for saker man støtter, sånn at det store bildet er positivt, er det en rimelig måte å se det på. Og mange ser det slik. Men det er ingen tvil om at det er problemer med medlemsutviklingen. I noen tilfeller kan enkelt saker gjøre utslaget. Men det er mer enn som så. Og jeg tror ikke økende egoisme og sviktende interesse for fellesskapet er det viktigste. Andre sider av samfunnsutviklinga betyr mer.

■ **JEG** vokste opp med fluefiske som jeg lærte av faren min. Det han kunne, hadde han lært av andre fiskere på Rena der han vokste opp. På slutten av 1970-tallet var fluefisket i merkbart

endring. En dag fikk jeg fire eksemplarer av det amerikanske bladet Flyfisherman av en bekjent. Jeg vil ikke kalle det en religiøs oppvåkning, men det ble likevel en slags erkjennelse: Jeg ville være en sånn fluefisker som de kule amerikanerne; med neoprenvader, latinske insektnavn og en vitenskapelig tilnærming til fisket. Ikke en urban snobb, men heller en slags fluefiske-hippie: Det var på denne tida uttrykket «trout bum» ble født. Flyfisherman hadde stoff om miljøvern – restaurering av elver, kritikk av demninger og settefisk, og mye annet. Siden oppdaget jeg også FlyRod & Reel, med den kompromissløse miljøjournalisten Ted Williams. For meg var dette en perfekt pakke, som også handlet om hvordan jeg ville at andre skulle oppfatte meg. Altså om *identitet*.

■ **DET** er ingen tvil om at samfunnsutviklinga har ført til et større sosialt mangfold, der vi ikke lenger fødes inn i posisjoner med klare roller. Vi må

gjøre mer av jobben med å «finne oss sjæl», og ikke minst vise andre hvem vi vil være. Fritidsfeltet er en viktig arena for dette: Vi velger aktiviteter vi synes er gøy, men som også viser hvem vi er. Denne utviklingen har for lengst nådd jakt og fiske. Det finnes så mange tilnærminger til disse aktivitetene at det er vanskelig å snakke om «fiskere» og «jegere» som grupper med felles interesser. Det handler selvsagt ikke bare om selvpresentasjon, men om ulike syn på f.eks. miljøpolitikk. Men dette er ikke løsrevet fra hvordan folk ellers ser på verden og på seg sjøl – det henger sammen i en pakke som gir mening og retning i livet.

■ **DET** skaper problemer for en bred organisasjon som NJFF.

Verken jakt eller fiske har en opplagt forankring i en høstingstradisjon lenger. Det har det for noen, men ikke for andre. Her ligger allerede en kime til splid. Se bare på nye regler om «fang og slipp»: Et overgrep mot noen og et gjennombrudd for andre. Å ha én stor organisasjon for jegere og fiskere, baserer seg på ideen om en slags felles «veidekultur». En slik felles kultur finnes ikke. Det er selvsagt saker de fleste kan samles om, som allmenhetens tilgang til jakt og fiske. Men det er ikke nok til å trekke alle til en organisasjon, som også må stikke hånda inn i en del vepsebol.

Det er dessuten liten tvil om at NJFF av mange forbindes med en rural høstingskultur, særlig knyttet til jakt. For sterkt for noen, men ikke sterkt nok for andre.

Andre organisasjoner sliter også med å utvide seg, fordi de markerer seg i politiske saker som kan oppfattes som motstridende. Naturvernforbundets spagat mellom fornyelse og energi og naturvern er et godt eksempel.

■ **ER DETTE** en skummel utvikling? Det er selvsagt en utfordring for organisasjonene. Men det man oftere ser, kanskje særlig i utlandet, er allianser av mer «spesialiserte» organisasjoner, som jobber sammen enten i faste nettverk eller i skiftende konstellasjoner fra sak til sak. Jeg tror dette må bli framtida til en viss grad, og jeg tviler på om det svekker arbeidet for viktige friluft- og naturvernsaker, hvis flere kan trekkes med på den måten. Hva skal NJFF gjøre? Ikke stikke hodet i sanda i hvert fall. Denne sida ved moderne organisasjonsarbeid må opp på bordet og diskuteres i åpenhet.

MODERN DAY WORKHORSE

Outlander™ 6x6 1000 XT T3
Pris fra kr. 124.720,- eks.mva.*

utviklet og produsert i Finland
gir kraft til alle seks hjul så
Ekstra lavt lavgir, tretrinns
re og komfortabel å kjøre.
m **ALLEREDE IDAG!**

BARDU Brødrene Bak-
62426822 FARSTAD
Auto AS 35041300
Bil og Traktor AS
2 KAUTOKEINO
KONGSBERG
90080099
Skjærvik
404300
to AS
530
Z6i 1-6x24 – første
SWAROVSKI OPTIK avgju

SWAROVSKI
OPTIK